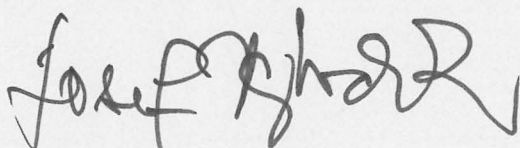

Prof. Dr. phil. Josef Vojvodík, M.A.
Ústav české literatury a literární vědy FF UK
nám. Jana Palacha 2
116 38 Praha 1
e-mail: Josef.Vojvodik@ff.cuni.cz

Oponentský posudek na bakalářskou práci Evy Hlaváčkové
Sondy do poezie přelomu 10. a 20. let 20. století

Ve své bakalářské práci se Eva Hlaváčková soustředí na proměny poetiky v české poezii „přelomového“ období let 1920-1922, konkrétně Jiřího Wolker (*Host do domu*), Zdeňka Kalisty (*Ráj srdce*), Antonína Matěje Piši (*Nesrozumitelný svatý*), Svatopluka Kadlece (*Svatá rodina*) a Františka Němce (*Zelené demonstrace*). Jako „přelomová“ může být poetika těchto sbírek vnímána proto, že na jedné straně ještě odráží vliv poetiky moderny desátých let 20. století (expresionismus, unanimitismus, sensualismus, naivismus, ale také postsymbolismus Francise Jammese nebo posledního Březinova básnického cyklu *Ruce*), na druhé straně ovšem již přijímá a dále rozvíjí podněty avantgardní poezie a jejího básnického vidění světa, jak je reprezentuje především poezie Guillaumea Apollinaira a zvláště jeho polytematická pásmová skladba *Zone*. To určuje, jak si Eva Hlaváčková všímá, také základní intenci těchto básní: představa křesťanské utopie proměny světa jakoby z dětské perspektivy; světa „nejprostších věcí“, který je vnímán a viděn (záměrně) „nevinnými očima“ (dospělého) dítěte, jak tuto eschatologicko-utopickou nebo eschatologicko-revoluční představu „uzdravení světa“ (který spočívá v ruce dítěte-Krista) tematizuje přímo modelově Jiří Wolker ve *Svatém kopečku*. Tomu odpovídá také sémanticky výrazně obsazený motiv zelené barvy, která není jen barvou naděje a regenerace, ale v tomto kontextu také barvou nezralosti, nevypěstlosti „zelenáčů“. Ve *Svatém kopečku* se mladíci živí „zelenými hruškami“ a jejich názory jsou charakterizovány jako „zelené“. Podobně také v Němcových básních. A zároveň se objevují již motivy, které předznamenávají raný poetismus a jeho ludistický model světa moderní civilizace jako „velkolepého zábavního podniku“ (Teige).

Na základě rozboru pěti výše uvedených sbírek rekonstruuje Eva Hlaváčková pečlivě a pozorně motivické konstanty jejich poetické sémantiky a ve třetí kapitole sleduje také recepci této poezie v dobové kritice. Předkládaná práce přesahuje již samotným svým rozsahem „standardní“ bakalářskou práci a její autorka prokazuje nejen dobrou obeznámenost s literárně historickým kontextem moderny desátých let 20. století, ale také dobrou kompetenci při interpretaci básnického textu. Proto je, domnívám se, možné navrhnout celkové hodnocení „výborně“.

Prof. Dr. phil. Josef Vojvodík, M.A.

V Praze dne 10. června 2010